

erhvervet, vil altsaa komme de yngre tilgode; der er endelig ogsaa vundet, at Medlemmernes Functionstid er forlænget, hvorved unægtelig den Mislighed, som nu finder Sted, at de fratræde, naar de have vundet tilstrækkelig Erfaring, falder bort. Det er jo ogsaa ganske vist muligt, at man, naar man havde havt den samme Velilighed som den ærede Minister til at vinde Erfaring, vilde være kommen til det samme Resultat som han og som den ærede Rigsdagsmand, der i forrige Session dannede Mindretallet i Udvalget, men saaledes som Sagen stiller sig for mig, kan jeg ikke nægte, at jeg maa helde til den modsatte Side, maa helde til Dnket om Dprettelsen af en fra Hof- og Stadsretten affondret Skifteret. Der er jo forskellige Betragtninger, som kunne føre hertil, men for mig er det en Hovedbetragtning, at det virkelig er forskellige Gøner, hvorpaa det kommer an ved Udførelsen af disse 2 Arter af Forretninger. Jeg mener just ikke, at det kommer saa meget an paa, hvad der isjor blev urgeret af den ærede Minoritet i Udvalget, nemlig at der udfordres en vis dyb Menneskeundskab til Udførelsen af en Skifteforvalters Function, som Hof- og Stadsrettens Medlemmer isølge deres Stilling ikke skulde have Velilighed til at vinde. Desuden er det jo ganske vist, at man ogsaa udenfor sin Embedsvirksomhed kan vinde Menneskeundskab, og den, der ikke kan det, vinder den heller ikke ved sine Embedsforretninger. Det er altsaa ikke denne Betragtning, der for mig har været den afgørende, men det forekommer mig at være ganske indlysende, at hvad det især kommer an paa ved Udførelsen af Skifteforretninger er, at de kræve en ganske anden Art af Indsigt end den, som man fornemmelig maa søge ved Valget af Medlemmer til Hof- og Stadsretten; de kræve Indsigt i Spørgsmaal om Activernes Realisation, om Forholdet mellem Creditorerne, om Navningens Fortsættelse osv., altsaa om saadanne Ting, der kræve Indsigt i mercantile eller andre borgerlige Forhold, hvilken man ikke fortrinsviis kan gaae ud fra at finde hos Hof- og Stadsrettens Medlemmer. Det er langt fra mig at ville paastaa, at Hof- og Stadsrettens Medlemmer ikke skulde kunne have Indsigt i mercantile og borgerlige Forhold, men Et er aaben-

bart den Indsigt, der fordrer til at kunne danne sig et sundt Omdømme om, hvad Parternes Mening har været ved Retsforholdets Indgaaelse, og til en sand Opretholdelse af Retsreglerne, og noget Andet er at træde op som Disponent. Det er en Indsigt af en ganske anden Art, og det er en Tilfældighed, forekommer det mig, om Hof- og Stadsrettens Medlemmer ere i Besiddelse deraf; det er meget muligt, at de særdeles ofte have været det, det er endog muligt, at de altid have været det, men det forekommer mig dog, at det stedse er en Tilfældighed, og naar dette først er givet, saa er det jo ogsaa dermed givet, at Grunden til en Forening af disse to Functioner er bortfalden. Det er nu ganske vist, hvad ogsaa Loven af 30te December 1858 henviser til, at Vedkommende vilde finde en Støtte i de Interesseredes Ytringer og Anskuelser om de forskellige Spørgsmaal, der behandles i Skifteretten; men det er jo pienshylligt, at denne Støtte ingenlunde kan være Skifteforvalteren nok; thi deels vil han i mange Tilfælde, hvad ogsaa Loven forudsætter, komme til at handle uden at faae Tid til at sammenkalde en Skiftesamling, og deels er det ham, som man maa vente vil være den Ledende i Skiftesamlingen, den, der angiver Synspunkterne, den, der vil have at dømme mellem de forskellige Meninger. Det forekommer mig ogsaa, at Indicier tale for, at en saadan speciel Indsigt ikke altid er tilstede. I Motiverne til Lovudkastet nævnes saaledes den Ulyst, der skal findes hos Retsens Medlemmer — jeg har selv havt Velilighed til at erfare dette — til at gaae over i Skifteretten, og naar man vil undersøge, hvorfra denne Ulyst hos Mænd, der ere vante til et arbejdsomt Liv, hidrører, saa er det dog vistnok derfra, at Ejerne, hvad jeg netop urgerer, ere saa forskellige, at den, der føler sig henbraget til den ene Virksomhed, ikke ønsker at komme ind paa den anden. Det er vel ogsaa ganske vist, at den hyppige Brug af Commissaire og Executores testamenti, der i og for sig ikke er ønskelig, for en stor Deel er grundet paa, at Skiftecommissionen er overvældet med Forretninger; hvorfor Skifterne ikke kunne fremmes med tilstrækkelig Hurtighed; men den er vistnok ogsaa grundet paa, at der i mangfoldige Til-